

16. Безуглий Д. Г. Проектно-орієнтоване управління стратегічним розвитком територіальних громад : дис. ... к.н. з держ. упр. 25.00.04 – місцеве самоврядування. Дніпро. 2017. 204 с.

Сидоров Олександр Анатолійович,

кандидат економічних наук,
доцент кафедри аналітичної економіки та менеджменту ФСПОУ
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Пустильник Олексій Олександрович,
здобувач 3 курсу спеціальності «Економіка»
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ВПЛИВ ІНФЛЯЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Інноваційний розвиток має глобальний характер, що зв'язує різні економічні процеси і залежить від багатьох складових, що лежать в різних сферах життя суспільства, тому визначити місце інфляції в розвитку інновацій досить складно. Інноваційна система вкрай складна, існує велика кількість умов, що забезпечують її поступальний і ефективний розвиток.

Інфляція та інновації взаємопов'язані і взаємозумовлені, це означає, що не тільки інфляція впливає на можливість розвитку інновацій, а й, в свою чергу, інноваційний курс розвитку економіки певним чином впливає на інфляційні процеси. Традиційно інфляцію прийнято розглядати як «спусковий гачок», що запускає механізм негативного впливу на багато макроекономічні параметри. Однак в інноваційній сфері чимало ситуацій, коли відбувається вплив в протилежному напрямку, тобто інновації сприяють «розкручування» інфляції. Звідси виникають дві проблеми, характерні для економіки:

1 - розвиток інноваційних процесів, що сприяють підвищенню загального рівня цін;

2 - постійний інфляційний фон, що перешкоджає інноваційної активізації.

3 одного боку, негативний вплив інфляції на розвиток інноваційного

механізму незаперечно, але в той же час воно нерідко розглядається як опосередкований і тому вимагає додаткового вивчення. Безумовно, інфляція не є єдиною системною проблемою, що перешкоджає активізації інноваційних механізмів – слід також враховувати існування економічної інертності і низький рівень готовності суб'єктів ринку до інноваційних перетворень.

Рейтинги чинників, що перешкоджають інноваційному розвитку. Дослідження, присвячені вивченню факторів, що перешкоджають інноваційному розвитку підтверджують невизначеність ролі інфляції в розвитку інновацій. Розглянемо на прикладі двох рейтингів, які були розроблені з часовим інтервалом в 10 років.

Сьогодні, в умовах ринкової трансформації економіки, яка тільки набирає обертів, багато фахівців вкрай негативно ставляться до чинних механізмів вільного ціноутворення і пропонують посилити заходи державного регулювання економічних процесів, в тому числі в інноваційній сфері. Фахівці виявляють багато негативні тенденції, які є породженням ринковою системи. Виникла парадоксальна ситуація: вдалося реформувати багато з того, що критикувалося за радянських часів, але коли це сталося, пропонуються заходи регулювання, від яких ми відмовилися у зв'язку з переходом до ринку [1].

Існують дві протилежні точки зору щодо перспектив інвестиційного зростання: одна з них стверджує, що спочатку необхідно подолати інфляцію, а потім можливе забезпечення інвестиційного зростання; інша позиція полягає в тому, що саме забезпечення інвестиційного зростання дозволить подолати інфляцію. Ні те, ні інше невірно. Такий підхід є найглибшою помилкою. Реальне завдання полягає в питанні про те, як мінімізувати інфляційні ризики при модернізації економіки (виділено автором)».

В економіці України існує парадокс, визнаний і політиками, і вченими: невідповідність між можливостями економічного зростання, вираженими в величезному природно-ресурсному потенціалі, вигідне геополітичне становище, і реальним станом промислового виробництва. До однієї з найсерйозніших проблем економіки багато фахівців відносять виниклу за роки

реформ деградацію виробничих структур. У прогнозі інноваційно-технологічної та структурної динаміки економіки України на період до 2030 року зазначається: «Структурна деградація була обумовлена не стільки змінами в пропорціях матеріального виробництва, скільки ціновою революцією, а також наявністю диспропорцій у розподілі інвестицій. Зрушення в розподілі числа зайнятих по відтворювальним секторам значно менше, ніж у валовому випуску в поточних цінах.

Це викликано випереджаючим зростанням цін в високо-монополізованих галузях промисловості і транспорту в порівнянні з цінами на продукцію сільського господарства, машинобудування і легкої промисловості і в порівнянні із середньою заробітною платою». Все це відбувається на тлі очікуваного в найближче десятиліття переходу розвинених країн до формування нової технологічної бази, заснованої на використанні новітніх досягнень в області біотехнологій, інформатики та нанотехнологій.

Більшість теоретиків і практиків розглядають інфляцію як негативний процес, який завдав масштабних збитків національній економіці. Однак на це можна подивитися і з іншого боку. Технологічний рівень виробничої сфери економіки України, що сформувалася до початку ринкових реформ, не можна вважати прогресивним і відповідним рівнем розвинених країн. Технологічне відставання, яке України мала практично в усі історичні відрізки часу, збереглося і до початку 90-х років [2].

Тому обвал економіки на початку 90-х рр. під впливом інфляції можна було б розглядати як позитивне в певному сенсі явище, якби не одна обставина – інфляція зруйнувала економіку з застарілими технологічними укладами і одночасно вплинула на виснаження фінансових ресурсів, необхідних для розвитку прогресивних виробництв.

Список використаних джерел:

1. Гатауллін Е.І. Особливості інфляційних процесів в Україні та наслідки впровадження інфляційного таргетування. *Молодий вчений*. 2017. № 4 С. 638-

642.

2. Рощина Н.В., Мельничук В.Е., Нестеренко В.І. Особливості інфляційних процесів в Україні. *Економічний вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»*. 2017. № 14. С. 61-67.

Сидоров Олександр Анатолійович,

кандидат економічних наук,
доцент кафедри аналітичної економіки та менеджменту ФСПОУ
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Пацкан Артур Михайлович,

здобувач 3 курсу спеціальності «Менеджмент»
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

АНАЛІЗ СТАНУ ТА РОЗВИТКУ ФОНДОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ

Оцінити стан та рівень розвитку фондового ринку України допоможе аналіз динаміки відповідних показників у порівнянні з аналогічними показниками ринків, що розвиваються Росії й Польщі, а також «граничних» ринків групи країн Центральної, Східної Європи й Балтії, до якої входить і Україна.

Як правило, використовуються такі показники: обсяг торговельного обігу цінних паперів, капіталізація ринку акцій, рівень «free-float» (частка акцій, що перебувають у вільному обігу і не належать контролюючим акціонерам), а також ступінь концентрації компаній відносно капіталізації й обсягу торгів.

За оцінками фахівців, рівень «free-float» українських публічних компаній не перевищує 8%, тоді як для російського ринку акцій цей показник становив 17,9% у 2019 році і 21,4% - у 2020-му, а для польського - відповідно, 35,0% і 37,2%³. При цьому, за даними звіту провідної української фондової площадки ПФТС за 2020 рік, 15 компаній, які становили 5,1% від загальної кількості